

'וַיָּבֹא אַבְרָהָם לְסֹפֶד לְשָׂרָה וּלְבִכְתָּהּ' - ויצחק היכן היה?..

ספר בראשית פרק כג

(ב) וַתָּמָת שָׂרָה בְּקִרְיַת אַרְבֶּעַ הוּא חֶבְרוֹן
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹא אַבְרָהָם לְסֹפֶד לְשָׂרָה
וּלְבִכְתָּהּ:

1. תמוה מה מחפשת שרה בחברון? - הלא
ביתה בבאר שבע! [שמא הלכה להתפלל על
קברי אבות לשידוך לבנה המתבגר יצחק בן
37?...] [השטן:]

יובן ע"פ מה שכתוב בעל שפתי כהן וז"ל:
... שמעתי כשבא השטן ואמר לשרה:
היכן יצחק? אמרה לו: הלך עם אביו
ללמוד מעשה הקרבנות א"ל [השטן]:
הוא הקרבן!

לא האמינה לו הלכה אצל אחימן ששי
ותלמי [בקריית ארבע] א"ל אתם אנשים
ארוכים וגדולים ותוכלו לראות מרחוק,
הביטו וראו אם תראו זקן א' הולך עם
שלשה נערים? א"ל: אנו רואים זקן א'
עוקד בחור א' וסכין בידו... מיד מתה!

2. מאחר ומיתתה נובעת מבשורת העקידה
– כיצד יתכן שיצחק איננו מגיע לספוד
לאמו ולבכותה?!

3. במבט לאחור – יצחק כבר 'הוכרז כנעדר'
מיד אחרי העקידה, כמ"ש:

ספר בראשית פרק כב

(יט) וַיָּשָׁב אַבְרָהָם אֶל נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו
אֶל בְּאֵר שָׁבַע' וגו'... ויצחק היכן היה?
ופירש בחזקוני [ומקורו במדרשים]:
(יט) וישב אברהם אל נערו – ויצחק היכן הלך? אלא
נטמן בגן עדן שלש שנים. ד"א הלך לו לבית עבר
ללמוד תורה.

4. ולפלא שבפשוטו של מקרא אין זה
מוזכר כלל! גם רש"י איננו מתייחס כלל
לתמיהה גדולה זו?

5. גם צ"ב: כיצד נשמה בגוף נכנסת לעולם
הנשמות?!

מכללי רש"י: אם איננו מתייחס לשאלה פשוטה,
מן הסתם כבר ענה עליה ושכחנו...

בעיני אברהם יצחק איננו!...

ספר בראשית פרק כב

(יג) וַיֵּשָׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיֵּרָא וַהֲנֵה אֵיל
אֲחֵר נֹאֲמָז בְּסֶבֶךְ בְּקִרְיָנוּ וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת
הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֵלָה תַּחַת בָּנוֹ:

רש"י:

תחת בנו – מאחר שכתוב ויעלהו לעולה לא חסר
המקרא כלום מהו תחת בנו?

על כל עבודה שנסה ממנו היה מתפלל ואומר: יה"ר
סתהא זו כאלו היא עשויה צדני כאלו בני שחוט כאלו
דמו זרוק כאלו בני מופשט כאלו הוא נקטר ונעשה
לשן: [והרגיש במוחש שהוא שחוט ונקטר]

רש"י בפסוק הבא:
אשר יאמר היום – שיאמרו לימי הדורות עליו בזה זה
יראה הקב"ה לעמו: ומ"א ה' יראה עקידה זו לסלוח
לישראל בכל שנה ולהליל מן הפורענות כדי שיאמר
היום הזה ככל הדורות הבאים: בזה ה' יראה אפרו
של יצחק לבד ועומד לכפרה:

נמצא שבאמת יצחק חזר עמו יחד מהר
המוריה, יצחק גם השתתף בהלווית שרה
אמו, אך בעיני אברהם 'הוא לא קיים' לכן לא
הזכירו המקרא!

וזהו סוד 'מי שענה לאברהם אבינו בחר
המוריה' היכן מצינו שאברהם התפלל
ונענה בחר המוריה?!

כיצד א"כ חיפש שידוך לבנו ה'שרוף'?

ספר בראשית פרק כד

(א) וַאֲבָרָהָם זָקֵן בָּא בְּיָמִים וַיְדַוּ בְּרַךְ אֶת
אַבְרָהָם בְּפֶל:

רש"י על בראשית פרק כד פסוק א
(א) כרך את אברהם בכל – **בכל עולה בגימ' בן**
ומאחר שהיה לו בן היה לריך להקיא חסה:

וכי רק עתה נודע לו 'שיהיה לו בן'?!..

ילקוט שמעוני בראשית - פרק כד - רמז קו
תניא וזה' ברך את אברהם ר' מאיר אומר
שלא היתה לו בת. ר' יהודה אומר
שהיתה לו בת. אחרים אומרים בת היתה
לו ובכל שמה.

האמנם לדעת המדרש היתה לשרה עוד בת,
בגיל 90? ולא גילה לנו הכתוב נס כזה?..

ושואלים העולם: אם אמנם היתה לאברהם 'בת'
– מדוע שלח יצחק את יעקב לחרן לחפש אשה
משם ולא הציע לו להנשא לאחות אביו? [כי רצה
שיתחתן עם אשה ממש ולא עם 'מדרש'...]

6. מה פשר הסתירה בין פירש"י ש'בכל'
רומז ל'בן' ובין המדרש שהיתה זו 'בת'
ושמה 'בכל'?

7. איך חשב אברהם על שידוך ליצחק אם
חשבו כ'אפר'?

רש"י בס"פ וירא [בסיום העקידה]
(כ) אחרי הדברים האלה ויגד וגו' – בקצבו מהר
המוריה היה אברהם מהרהר ואומר: **אילו היה**
בני שמוט [כפי שמורגש אצלי] כבר היה הולך
כלא בניס היה לי להקיא חסה [לפני העקידה]
מבנות ענר אכול וממרא.

בשרו הקצ"ה שנולדה רבקה בת זוגו וזהו
הדברים האלה הרהורי דברים שהיו ע"י
עקידה:

אבל עדיין טרם הגיעה לגיל שלש שנים – איננה
ראויה לנישואים, עד שנקרא את ההמשך
בפרשתנו:

(ב) ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו
המשל בכל אשר לו שים נא ירך תחת
ירכי: (ג) ואשביעך בידוד אלהי השמים
ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני
מבנות הפנעני אשר אנכי יושב
בקרב: (ד) כי אל ארצי ואל מולדתי תלך
ולקחת אשה לבני ליצחק:

'כלתו כבנו'!

המדרש בא לבאר מדוע פרשת השליחות של
אליעזר לשדך אשה ליצחק – פותחת בפסוק
'ברך את אברהם בכל'?

לכן פירש 'בת היתה לו'

[כלומר, עתה נודע לאברהם שרבקה נהייתה בת
שלש וראויה לנישואין ויש לו 'כלה' – ו'כלתו'
בבתו]

ורש"י בא לבאר 'כיצד החליט לשדך את מי
שאינו קיים'?! לכן פירש 'ומאחר שהיה לו בן'
– כלומר, לכשנודע לו ש'בת זוגו' בשלה

לנישואין וצריך לדאוג להמשך קיומו של עם
ישראל, הרי 'מצוותיה אחשביה',

**שכ אברהם אראותו כי אצאות'
ולו מאחר שיש לו בן!**

החסידות:

'בכל עולה בגימטריא ב"ן

בלקו"ת מבאר שיצחק ורבקה הם יחוד
'מ"ה וב"ן' שהם ענין אורות [מ"ה] וכלים
[ב"ן]

העקידה הפכה את יצחק ל'מ"ה' [ביטול
במציאות] ורבקה הפכה להיות ב"ן [כלים]

ומאחר שהיה לו ב"ן [שהיא 'כלתו כבנו' –
'כלה' בגימטריא עם שלשת האותיות: בכל]
הוצרך להשיאו אשה

ואליעזר הוא ה'שליח' שתפקידו לחבר 'מ"ה
וב"ן' [אורות וכלים] לבנות דירה [לאורות]
בתחתונים [ה'כלים']

זהו המסר של 'כינוס השלוחים

